Inspreken;

Geachte voorzitter, college, leden van de raad,

Al voor de Gouden Eeuw kwamen er bezoekers naar de haven die hun financiele bijdrage leverden aan de stad. Accijns werd betaald bij het zijdeurtje van de Hoofdtoren.
Als jongetje van 15, niet wetende wat voor historische plek dit is, verkocht ik ijsjes vanuit dit deurtje. Nu jaren later besef ik des te meer wat bezoekers een stad kunnen brengen.
Toen ik eind 2018 vernam dat visboer Parlevliet wilde stoppen met zijn zaak rees bij mij het idee om hier een centraal punt te maken voor diverse activiteiten.

Begin 2019 zegde Parlevliet op en heb ik contact opgenomen met de aanstaande havencoordinator. Na zijn in-dienst treding heeft hij mij verzocht om professionele tekeningen te laten maken voor een presentatie aan het college. Mijn voorstel om ook een presentatie aan de raad te geven werd door de havencordinator niet verstandig geacht.

In september 2019 heb ik de presenatie gegeven op het stadhuis aan wethouders Tap, Broersma en de havencoordinator. Daarbij is er onder andere gesproken over het kiosken-beleid met betrekkeing tot de overname.

Begin 2020 ben ik voor werkzaamheden naar de Caribien gevlogen. Op deze dag, ik vernam dat van mijn medewerkster, heeft de havencoordinator mijn plannen gedeelt met een concurerende partij. Vanuit de Caribien heb ik laten weten dat het niet acceptabel is om buiten mij om afspraken over dit plan te maken.

Bij mijn terugkomst bleken er toch al vergevorderde plannen gemaakt te zijn. Juist met de partij waarvan ik wist dat een samenwerking niet succesvol zou eindigen. Dat de partij niet stabiel en stevig in de schoenen stond bleek toen Corona zijn intrede maakte.

Eind mei 2020 kwam de havencoordinator bij mij langs om te melden dat er zicht was op een spoedige opening van het informatie punt waarna we direct begonnen met de schoonmaak.
Ik heb meteen ook per mail verzocht om afspraken op papier te zetten. Helaas, als er al een antwoord kwam was het nooit constructief.

Twee dagen later lag alles weer stil, de gemeenteraad ligt dwars waren de woorden. Er bleken raadsvragen gesteld te zijn aan het college.

Op 11 juni 2020 kwam er, telefonisch, weer goed bericht van de havencoordinator. Het college zou akkoord zijn en ik moest snel personele bezetting gaan regelen. Nog die avond heb ik, per mail, verzocht om de afspraken op papier te krijgen maar ook nu kwam er geen antwoord.

Later las ik met verbazing de beantwoording van de raadsvragen. Waarom ontkende de havencoordinator onze gesprekken en het gehele traject dat ik met de gemeente ondertussen gemaakt had?
Op mijn reactie, een brief naar de raad met de juiste tijdlijn, kwam tot mijn verbazing ook geen reactie.

In augsutus kwam er een uitnodiging van de havencoordinator om met 7 partijen die eventueel zouden participeren om te praten over de plannen. Conclussie, ik/de Watertaxi zou spoedig kunnen beginnen en de kaders waarbinnen er gewerkt kon worden zouden na twee weken komen.
Na drie weken heb ik hier om gevraagd en tevens om een gespreksverslag. Helaas, die kon niet gemaakt worden omdat het een verkennend gesprek zou zijn.

Hierna ben ik met Wethouder Broersma in gesprek gebleven.
Er zijn enkele gesrekken geweest over een correctie van de beantwoording van de raadsvragen.

Later kwam ook de inschrijving procedure omtrent dit plan.
Wat bleek? De vereisten en doelen komen 1 op 1uit mijn plannen. Zelf de naam genoemd bij de inschrijving komt bij mij vandaan.

Helaas heb ik me ingeschreven, ik had me vooraf al moeten beroepen op intelectueel eigendom van de plannen.
De uitslag van de inschrijving roept bij mij vele vragen op.
Waarom tellen bijvoorbeeld zaken mee die niet gevraagd zijn bij de inschrijving.
Naar sociaal ondernemerschap is niet gevraagd maar had bij ons plan ook mee kunnen tellen.
Een begroting, dus een schatting of een prognose leverde bij de winnende partij punten op.
De gevraagde korte financiele onderbouwing heb ik wel gegeven daarbij heb ik niet volledig durven zijn. Wie weet zou mijn munitie wederom bij de vijand belanden?

Resumee;

Het is jammer dat we hier nu zitten terwijl lokale kennis van vele mensen en organisaties ingezet had kunnen worden zodat de bezoekers van het havengebied met de juiste informatie hun weg hadden kunnen vervolgen vanaf de plek, bij het deurtje bij de Hoofdtoren.